

5. oktober 2022
Sagsnr.: 22/06252
Klagenr.: 1035591
MHR

AFGØRELSE
i klagesag om Slagelse Kommunes afgørelse om at fastholde forbud mod etablering af støjmur på Teilmanns Alle, Korsør

Planklagenævnet
Toldboden 2
8800 Viborg

Slagelse Kommune traf den 20. april 2022 afgørelse om at fastholde kommunens afgørelse af 6. februar 2019 om forbud efter planlovens § 14 mod etablering af en støjmur på ejendommen Teilmanns Alle 1, 4220 Korsør.

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneshus.dk

Afgørelsesadressaten, som er en virksomhed, har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om kommunen har haft hjemmel til at nedlægge et nyt forbud efter planlovens § 14.

Planklagenævnet har ikke behandlet de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet ophæver afgørelsen. Det betyder, at kommunens afgørelse ikke længere gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagen vedrører etablering af en støjmur på 8-10 m på ejendommen Teilmanns Alle 1, 4220 Korsør.

Ejendommen var på tidspunktet for kommunens afgørelse af 6. februar 2019 ikke omfattet af en lokalplan eller en byplanvedtægt.

Ejendommen var på dette tidspunkt omfattet af kommuneplan 2017 for Slagelse Kommune, rammeområde 2.2E1, som udlagde området til erhvervsformål i form af havneerhverv.

1.2. Forløbet før kommunens afgørelse

Det fremgår af sagens oplysninger, at det i 2018 blev konstateret, at klageren ikke kunne overholde støjvilkåret i miljøgodkendelsen, og at der skulle iværksættes foranstaltninger med henblik på, at støjvilkåret kunne overholdes.

Klageren søgte den 20. december 2018 om byggetilladelse til opførelse af en støjmur på ejendommen.

Kommunen nedlagde den 6. februar 2019 et forbud efter planlovens § 14 mod den ansøgte støjmur.

Forbuddet blev ikke påklaget til Planklagenævnet, men klageren anlagde ved stævning af 9. oktober 2019 retssag mod kommunen. Klageren har oplyst, at retssagen er udsat til den 1. november 2022 og afventer Planklagenævnets afgørelse i denne klagesag.

Klageren anmodede den 17. december 2019 kommunen om at genoptage kommunens afgørelse af 6. februar 2019. Klageren anførte bl.a., at der var begået væsentlige sagsbehandlingsfejl ved kommunens behandling af sagen, idet klageren ikke blev partshørt forud for udstedelsen af § 14-forbuddet.

Kommunen gav den 26. marts 2020 afslag på genoptagelse af kommunens afgørelse af 6. februar 2019.

Klageren påklagede kommunens afgørelse af 26. marts 2020 til Planklagenævnet. Planklagenævnet ophævede og hjemviste i afgørelse af 13. december 2021 kommunens afgørelse til fornyet behandling i kommunen, idet nævnet fandt, at kommunen var forpligtet til at partshøre klageren forud for nedlæggelsen af § 14-forbuddet, og at den manglende partshøring var en væsentlig mangel, som medførte, at kommunens afgørelse var ugyldig.¹

¹ Planklagenævnets afgørelse af 13. december 2021 i sagen 20/11682. Afgørelsen kan ses på afgørelsesportalen: <https://pkn.naevneshus.dk/>.

Det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen herefter foretog partshøring af klageren, og at kommunen tilkendegav i partshøringsbrevet, at kommunen påtænkte at fastholde kommunens afgørelse af 6. februar 2019.

Kommunen vedtog den 26. april 2021 endeligt kommuneplantillæg nr. 34 til kommuneplan 2017 og lokalplan nr. 1230, Blandet byområde ved Norvangen, Korsør Havn.

Planerne omfatter den omhandlede ejendom.

I lokalplanen er der i § 9.4 fastsat en bestemmelse om, at der ikke må opføres faste hegn eller støjmure i delområde 1 og 2. Undtaget er dog hegning i forbindelse med terrorsikring af havnefaciliteter. Hegning af butikkers containerplads til renovation i delområde 1 er ikke omfattet af bestemmelsen.

Klageren klagede til Planklagenævnet over kommunens endelige vedtagelse af planerne. Planklagenævnet traf den 18. marts 2022 afgørelse om ikke at give medhold i klagerne over planerne.²

1.3. Afgørelsen, der er klaget over

Kommunen traf den 20. april 2022 afgørelse om at fastholde kommunens afgørelse af 6. februar 2019 om forbud efter planlovens § 14 mod etablering af en støjmur på ejendommen Teilmanns Alle 1, 4220 Korsør.

Kommunen anførte i afgørelsen, at kommunen på baggrund af Planklagenævnets afgørelse af 13. december 2021 har genoptaget sagen, og at kommunen på baggrund af de indkomne bemærkninger i forbindelse med partshøringen fastholder afgørelsen af 6. februar 2019.

Kommunen anførte desuden, at kommunen fortsat ikke finder, at der efter kommunens forbud er fremkommet nye oplysninger eller synspunkter, som ville have ført til, at kommunen havde foretaget en anden vurdering af sagen og undladt at nedlægge forbuddet, eller som i øvrigt ville have ført til, at kommunen havde truffet en anden afgørelse.

Kommunen præciserede, at forbuddets gyldighedsperiode løb fra udstedelsen af forbuddet den 6. februar 2019 og et år frem til den 6. februar 2020.

Kommunen bemærkede i den forbindelse, at kommunen ved fastholdelsen af afgørelsen af 6. februar 2019 ikke forlænger gyldighedsperioden, og at kommunen med afgørelsen ikke nedlægger et nyt forbud efter gyldighedsperiodens udløb.

² Planklagenævnets afgørelse af 18. marts 2022 i sagerne 21/06971 og 21/09505. Afgørelsen kan ses på afgørelsesportalen: <https://pkn.naevneshus.dk/>.

1.4. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 1 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 10. juni 2022.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.³

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Planklagenævnets forståelse af kommunens afgørelse

Kommunen har den 20. april 2022 truffet afgørelse om at fastholde kommunens afgørelse af 6. februar 2019 om forbud efter planlovens § 14 mod etablering af en støjmur på ejendommen Teilmanns Alle 1, 4220 Korsør.

Kommunen har i afgørelsen anført, at kommunen på baggrund af Planklagenævnets afgørelse af 13. december 2021 har genoptaget sagen, og at kommunen fastholder afgørelsen af 6. februar 2019, men at kommunen ikke med afgørelsen nedlægger et nyt forbud mod støjturen, jf. afsnit 1.3.

Planklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Planklagenævnet i afgørelsen af 13. december 2021 ophævede og hjemviste kommunens afgørelse af 26. marts 2020 om afslag på genoptagelse af kommunens afgørelse af 6. februar 2019 til fornyet behandling i kommunen.

Kommunen var herefter forpligtet til på ny at behandle klagerens anmodning om genoptagelse.

Planklagenævnet forstår kommunens afgørelse af 20. april 2022 på den måde, at kommunen i overensstemmelse med Planklagenævnets afgørelse af 13. december 2021 har vurderet, at der er grundlag for genoptagelse af kommunens afgørelse af 6. februar 2019, hvorefter kommunen har besluttet at genoptage sagen, partshøre klageren og træffe en ny afgørelse om forbud efter planlovens § 14 mod etablering af en støjmur på ejendommen.

Planklagenævnet understreger i den forbindelse, at Planklagenævnet i afgø-

³ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

relsen af 13. december 2021 fastslog, at den manglende partshøring af klageren forud for kommunens afgørelse af 6. februar 2019 i den konkrete sag udgjorde en væsentlig retlig mangel, og at afgørelsen derfor var ugyldig.

Planklagenævnet finder således, at kommunen i afgørelsen af 20. april 2022 har truffet en ny afgørelse om forbud efter planlovens § 14 mod den ansøgte støjmur, som erstatter kommunens afgørelse af 6. februar 2019.

For så vidt angår kommunens henvisning til U 2012.605 H, bemærker Planklagenævnet, at de to sager ikke er umiddelbart sammenlignelige, dels fordi der er forskel på at træffe afgørelse om et standsningsforbud efter færdselsloven og nedlægge et forbud efter planlovens § 14 mod opførelse af en umiddelbart lovlig støjmur, dels fordi Planklagenævnet i afgørelsen af 13. december 2021 tog stilling til, at den manglende partshøring medførte forbuddets ugyldighed. Kommunen skulle således ikke tage stilling til ugyldighed, men foretage fornyet sagsbehandling af klagerens ansøgning om byggetilladelse.

2.1.2. Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har behandlet den del af klagen, som fremgår af afsnit 2.2. Klagerens bemærkninger for så vidt angår dette er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2.2. Forbud efter planlovens § 14

2.2.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at kommunen er afskåret fra at fastholde eller gentage det oprindelige forbud, idet gyldighedsperioden for det oprindelige forbud udløb den 6. februar 2020.

Klageren anfører i den forbindelse, at det oprindelige forbud er underkendt som ugyldigt, og at et nyt forbud alene kan gælde for tiden frem til, at gyldighedsperioden for det oprindelige forbud udløber.

Klageren henviser bl.a. til MAD 2013.2532 Ø og Planklagenævnets afgørelse i 21/13243.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over, at kommunen ikke har haft hjemmel til at nedlægge et nyt forbud efter planlovens § 14.

2.2.2. Generelt om § 14-forbud

Efter planlovens § 14 kan kommunen nedlægge forbud mod, at der retligt eller faktisk etableres forhold, som kan hindres ved en lokalplan. Kommunen kan således ikke nedlægge forbud mod forhold, som slet ikke kan reguleres ved en lokalplan.

Forbuddet skal udtrykkeligt angive sin gyldighedsperiode, der ikke kan være længere end 1 år. Forbuddet kan ikke senere forlænges eller gentages med virkning ud over 1 år fra den oprindelige meddelelse.

Der kan således ikke nedlægges et nyt forbud efter gyldighedsperiodens udløb.

2.2.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet bemærker indledningsvist, at Planklagenævnet i afgørelsen af 13. december 2021 ikke ophævede forbuddet af 6. februar 2019, men derimod kommunens afgørelse af 26. marts 2020 om afslag på genoptagelse af det nedlagte forbud.

Som det fremgår af afsnit 2.1 i Planklagenævnets afgørelse af 13. december 2021, kunne nævnet ikke efterprøve forbuddet, idet klagefristen var overskredet, og nævnet kunne således ikke tage stilling til klagerens klagepunkter vedrørende forbuddet og kunne derfor heller ikke ophæve forbuddet.

Nævnet fastslog dog i afgørelsen af 13. december 2021, at forbuddet af 6. februar 2019 led af en væsentlig retlig mangel og derfor var ugyldigt.

Nævnet fandt således, at betingelserne for genoptagelse var opfyldt, idet kommunen ved den tidligere behandling af sagen havde begået en væsentlig sagsbehandlingsfejl ved ikke at foretage en partshøring i form af et varsel af klageren forud for nedlæggelsen af § 14-forbuddet, og at det efter nævnets opfattelse ikke kunne udelukkes, at afgørelsen havde fået et andet indhold, hvis kommunen havde partshørt klageren.

Som det fremgår af afsnit 2.1.2 i denne afgørelse, finder Planklagenævnet, at kommunen med afgørelsen af 20. april 2022 har nedlagt et nyt forbud efter planlovens § 14 mod etablering af den ansøgte støjmur på ejendommen.

Kommunen har i afgørelsen af 20. april 2022 præciseret, at forbuddets gyldighedsperiode løb fra udstedelsen af forbuddet den 6. februar 2019 og et år frem til den 6. februar 2020, jf. afsnit 1.3.

Planklagenævnet finder, at kommunen i den konkrete sag ikke har haft hjemmel til at nedlægge et nyt forbud efter planlovens § 14.

Nævnet lægger herved vægt på, at klageren i genoptagelsesansøgningen af 17. december 2019 gjorde kommunen opmærksom på, at kommunen ikke havde partshørt klageren forud for nedlæggelsen af § 14-forbuddet, og at kommunen ikke på dette tidspunkt rettede op på fejlen, selvom kommunen havde mulighed for at foretage den manglende partshøring og nedlægge et nyt § 14-forbud, inden gyldighedsperioden for det oprindelige forbud udløb den 6. februar 2020.

Nævnet finder på baggrund af ovennævnte omstændigheder, at kommunen ikke kunne nedlægge et nyt forbud efter gyldighedsperiodens udløb.

Klageren har derfor krav på at få behandlet sin ansøgning om byggetilladelse til opførelse af en støjmur på baggrund af det plangrundlag, der var gældende på tidspunktet for ansøgningen, dvs. kommuneplan 2017 for Slagelse Kommune.

Planklagenævnet har på den baggrund ikke fundet anledning til at tage stilling til de øvrige klagepunkter i sagen.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Slagelse Kommunes afgørelse af 20. april 2022 om at fastholde kommunens afgørelse af 6. februar 2019 om forbud efter planlovens § 14 mod etablering af en støjmur på ejendommen Teilmanns Alle 1, 4220 Korsør.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.⁴ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

4. Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen

Denne afgørelse gøres tilgængelig for Slagelse Kommune, Byggeri (sagsnr. 20-029454K), samt for klageren og dennes eventuelle repræsentant (j.nr. 1107/vbw) via klageportalen. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen som Digital Post.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på <https://pkn.naevneneshus.dk/>. Personoplysninger vil blive anonymiseret. Bilag offentliggøres ikke.

Elsebeth Braüner
Stedfortrædende formand

⁴ Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Bilag (Se fra næste side)

Bilag 1 Dokumenter modtaget i klagesagen

Bilag 1 Dokumenter modtaget i klagesagen

Planklagenævnet har modtaget følgende dokumenter i klagesagen, som vedrører sagens indhold:

Modtaget fra klageren:

- Klage af 17. maj 2022.
- Bemærkninger af 23. juni 2022.
- Bemærkninger af 26. august 2022.

Modtaget fra kommunen:

- Bemærkninger af 10. juni 2022.
- Bemærkninger af 22. august 2022.
- Bemærkninger af 30. september 2022.